

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐδοκίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Δομνίνης ὀσίας, Συνεσίου ὀσίου τοῦ ἐν Λύση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος, Παρασκευᾶ νεομάρτυρος τοῦ Τραπεζουντίου, Χριστοδούλου καὶ Ἀναστασίας νεομαρτύρων, Ἀγαπίου τοῦ Βατοπαιδινοῦ.

Ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ πρωῒ μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν αἱ ὁποῖαι τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἡ γενικὴ διάταξις ὡς περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

Ὁ Προοιμακὸς – Τὰ Εἰρηνικὰ καὶ τὰ: «Πρὸς Κύριον...» ἦτοι τὸ ἹΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἑσπέρια:

1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς...» (δῖς) καὶ τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικόν: «Εἴ τις ἀρετῆ...».

2. Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...».

3. Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος...» (2α Μαρ.) εἰς 4, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ προσόμοιον Θεοτοκίον· «Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον...».

Εἴσοδος: Μετὰ Θυμιατοῦ.

«Φῶς ἰλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεὺς· «Ἐσπέρας» ὁ ἀναγνώστης· «Προκείμενον...» καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τὸ ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς· «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ κρατῶν εἰς τὴν δεξιάν, λαμπάδα ἀνημμένην καὶ ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ· «**Σοφία, ὀρθοί**». Στραφεῖς δὲ πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐξελθὼν εἰς τὰ Βημόθυρα λέγει· «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**». Ἀκολουθῶς ὁ Ἀναγνώστης τὸ β΄ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν Ἀναγνώστην· «**Εἰρήνη σοι**» καὶ εὐθύς· «**Σοφία**» ἱστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό· «**Κατευθυνθήτω...**» τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευρὰν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δὲ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ· «Κατευθυνθήτω...» μέχρι καὶ τοῦ· «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου» ὁπότε ἐξέρχεται εἰς τὰ Βημόθυρα καὶ θυμιᾷ συγχρόνως τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορὸς συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς καὶ αἱ Αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν Κατηγουμένων, (τῶν ὑπὲρ τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καὶ τῶν Πιστῶν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου» ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικῆ, εἰς ἤχον πλ. β΄, τόδε:

«**Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης**».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρῳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«**Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα**».

Εἶτα τὰ Πληρωτικά καὶ ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», ψάλλεται τὸ ἐξῆς Τροπάριον:

«Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν σωλέαν ποιεῖ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἐσπέρας: Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ γ' τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7 – 8).

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἦσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Τῷ ἐσπέρας: Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ δ' (τελευταῖον) τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 – 11).

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζωΐλου, Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολούθως:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμακὸς καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τὰ 4 στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεΐαις τῶν Ἀγίων σου...» κλπ. (Ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).

Τὰ 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάτρυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευὴ Α΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).

Δόξα:

«Ὅργανῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἁγίου Θεοδώρου).

Καὶ νῦν:

Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥδῇ μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ 4 πρῶτα, εἰς δὲ τὰ ἐπόμενα, Δόξα, Καὶ νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ῥδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα φάλλεται τὸ «Τῇ Ἵπερμάχῳ» καὶ ἀναγινώσεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἀλληλουῖα» φάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῇ Ἵπερμάχῳ» σύντομον, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.»

«Κύριε ἐλέησον» (μ΄). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ΄), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν», «Ἵπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ἰωάν. ιε΄ 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι΄ εὐχῶν» φάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς Β΄ καὶ Γ΄ Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ

βαθεία τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' Ἑβδομάδος Κοντάκιον, λέγεται τὸ «Ἐπελεύσει πνεύματος...».

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Γερασίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν', τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τὸ ἐκείσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...» Καὶ νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ γ' ἤχου «Ὅσοι φιλομάρτυρες...» (ἐκτὸς τοῦ νεκρωσίμου) (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν καὶ ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' στ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» καὶ ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενῆς». Τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγιωσύνης δωρεά», Καὶ νῦν· «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου τὸ τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β' Τιμ. β' 1 – 10) (26ῃ Ὀκτωβρ.) μετὰ τοῦ οἰκείου Προκειμένου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β' 23 – γ' 5) (Σαβ. Α' Νηστειῶν). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν

τὸ φῶς». Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι, Κόνωνος ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος, Γεωργίου ἐκ Ραψάνης νεομάρτυρος, Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου.

Ἦχος πλ. α΄, Ἑωθινὸν Ε΄.

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κόνωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».
Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καὶ νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...».
Ἀπολυτίκια: «Νῦν ἀπολύεις...», **Τρισάγιον** Τὸ Ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον...» Δόξα· τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...». Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. α' ἤχου. Δόξα· τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...». Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α' ἤχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός: Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' Ὁδῆς: Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν θείαν σου μορφὴν...». Δόξα· «Μορφᾶς τῶν Προφητῶν...». Καὶ νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».

Ἀφ' στ' Ὁδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καὶ ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους...».

Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ε' Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός...», τὸ τῆς Ἑορτῆς· «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου τὰ 3 Προσόμοια· «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.

Δόξα: Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».

Καὶ νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγάλη μετὰ τοῦ· «Σήμερον σωτηρία...».

Σημείωσις: Ἐν Κύπρῳ εἰθισται νὰ γίνεται εἰς τὸ ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετὴ ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρ-

χεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ λιτανεύεται ἐντὸς τοῦ ναοῦ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τὸν Χριστὸν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τὸ ἀσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Εἰκόνα, κειμένην ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἠὺτρεπισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ 3 κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἑξαπτερούγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τῆς Εἰκόνης καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει: «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Ἐὰν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ θυμιῶν τὴν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει: «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα, εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη...». Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος θυμιᾷ τὴν εἰκόνα καὶ ψάλλει τό: «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεὺς.

Ἀμέσως: «Σήμερον σωτηρία...» καὶ ἡ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
- Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη Αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ

ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

- Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου...»

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτικά:

Τὸ Ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον...», τῆς Ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

«Ἐξαιρέτως»:

«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Αἰνεῖτε...».

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν καὶ πρὸ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων πέριξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διὰ τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετὰ τῶν

Ἐξαπτερούγων καὶ ἔχοντες εἰς χεῖρας τὰς ἱερὰς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδώνων, φάλλομεν πανηγυρικῶς τὸν Κανόνα «Χαριστήριον ὠδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων...» (Ζήτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντὸς τοῦ ναοῦ, εἰς τὸν Σωλέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἦ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς) ἀναγινώσκει τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός:

«Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ Μεγάλου καὶ πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.»

Ψάλλεται ἀμέσως τὸ Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας...» καὶ ἀκολούθως τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

ΘΏΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Τὸν συνάναρχον Λόγον...». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».
- Κοντάκιον:** «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

- Ἑσπέρια:** Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου· «Κύριε ἁμαρτάνων οὐ παύομαι...» 4 (ζήτηι εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καὶ Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου (6ῃ Μαρτ.) «Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες...» 3.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τοῦ Μηναίου (6ῃ Μαρ.)· «Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπετωμάτων...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Ἀπόστιχα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς...» (δίζ) καὶ τὸ Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τὸ Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

7. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Λαυρεντίου ὀσίου ἐν Σαλαμίनि.

Ἀκολουθίαι τῶν Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ ἱατροῦ τῶν μαρτύρων εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἐρμοῦ ἀποστόλου.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ὡς προδιεγράφησαν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινὸς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, μετὰ Προηγιασμένης, ὡς ἀκολουθῶς:

(Τ.Μ.Ε., Τυπ. 9ης Μαρτίου, περίπτ. Β' ΙΖ).

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακὸς – Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί...» (δύς) καὶ τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἅπαξ), τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια· «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καὶ τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων· «Φέροντες τὰ παρόντα...» (9ης Μαρτίου).

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τὸ Προσόμοιον· «Ἔργοις σκοτεινοῖς...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων, Καισαρίου ἀδελφοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Χρήστου καὶ Πανάγου νεομαρτύρων.

**Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων
τελεῖται Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.**

(Τ.Μ.Ε., Τυπ. 9ης Μαρτ., Περίπτ. ΣΤ' καὶ Περίπτ. Α', § 2, 3).

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν ἀντὶ τῆς Λιτῆς λέγομεν τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων

καὶ ἐν Δόξᾳ τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων...» καὶ ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάφαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...» τῶν Ἁγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων...», Δόξα: τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
- Καθίσματα:** Τῶν Ἁγίων κατὰ σειράν.
- Ἀναβαθμοί:** Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος...».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** (Ἰωάν. ιε' 17 – ιστ' 2) (Λειτουργ. 23ης Ἀπριλ.).
- Ὁ Ν' φαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζήτει εἰς τὸν Ἐσπερινὸν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τοὺς Αἴνους τῆς 9ης Μαρτ.).
- Κανόνες:** Τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ Τριωδίου τῆς ἡμέρας (Πέμπτη Β' Ἐβδ. Νηστειῶν).
- Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:** Τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καὶ ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Χορὸς τετραδεκάριθμος...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Χαῖρε κατάρως λύτρωσις...».
- Αἶνοι:** Τῶν Ἁγίων Προσόμοια 3· «Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί...» καὶ 3 Ἰδιόμελα· «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος...».
- Δόξα:** Τῶν Ἁγίων· «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
- Καὶ νῦν:** «Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι λιταὶ ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» καὶ Κοντάκιον· «Πᾶσαν στρατιάν...».

Ἀκολουθῶς τελεῖται ὁ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

- Ἑσπέρια:** Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον».
Τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ (Πέμπτη Β΄ Ἑβδ. Νηστειῶν): «Μὴ νηστεύσαντες...» (δίζ), τὸ Μαρτυρικόν: «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες...» (ἄπαξ), τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Πλευρὰν ἐκκεντούμενος...», «Ὀδύνην τρυγῆσαντα...» «Κύριε, τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν...» (Πέμπτη Β΄ Ἑβδ. Νηστειῶν εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Κεκραγάρια) καὶ τὰ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...» εἰς 4. (ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς 9ης Μαρτ., ἐν τῷ Μηναίῳ).
Δόξα: «Προφητικῶς ἀνεβόα...», (ζήτει ἐν τῷ «Ἑσπερινῷ μετὰ Προηγιασμένης» 9ης Μαρτίου ἐν τέλει, ὁμοίως καὶ τὸ Καὶ νῦν).
Καὶ νῦν: Τὸ Θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...».
Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.
Τὸ «Κατευθυνθήτω...»: Ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ παρόντι καὶ εὐθὺς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, ἤτοι:
Ἀπόστολος: Τῶν Ἁγίων: «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν...». (Ἑβρ. ιβ΄ 1 - 10).
Εὐαγγέλιον: «Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὁμοιώθη...» (Ματθ. κ΄ 1 - 16).
Καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.
Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος, Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

- Ἑσπέρια:** Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον...». Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος... (δίς), τὰ 4 στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α΄ ἤχου «Τῶν ἐπιγεῖων ἀπάντων καταφρονήσαντες...» (ζήτηι εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου (11⁷⁵ Μαρτίου): «Σωφροσύνης ἐπώνυμος...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ πλ. α΄ ἤχου «Ἐμνήσθη τὸ Προφῆτου βοῶντος...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου...». Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται «Τὴν ὠραιότητα...».

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, Γεωργίου ὁσίου τοῦ Σιναΐτου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἀναγινώσκεται τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε» καὶ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...».

- Καὶ νῦν «Μήτηρ ἁγία...».
- Καθίσματα:** Τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. ἀ΄ ἤχου· «Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων διὰ τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα· τὸ νεκρώσιμον «Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν...». Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...». (Ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).
- Εὐλογητάρια:** Τὰ Νεκρώσιμα· καὶ εὐθὺς τὸ Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τὸ Νεκρώσιμον Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν...», Δόξα· τὸ ἀκροτελεύτιον· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ...», Καὶ νῦν «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».
- Ὁ Ν΄ φαλμός:** (Χῶμα).
- Κανόνες:** Ὁ τοῦ Μηναίου μέχρι καὶ τῆς ε΄ Ὁδῆς. Ἀπὸ τῆς Στ΄ Ὁδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτὸν τὰ δύο τετραώδια τοῦ Τριωδίου (στ΄ - θ΄ ὥδαί). Μετὰ τὴν γ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός· «Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ...» (Μηναῖον). Αἴτησις «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».
- Ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς:** Καθίσματα τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν στ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός τοῦ τετραωδίου· «Βυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη...». Αἴτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἡμέρας (11ης Μαρτ.) καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ἡ΄ Ὁδὴν τῶν Κανόνων· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καὶ ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὁδῆς· «Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός...» (Τριώδιον). «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετὰ τὴν θ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν...» (Τριώδιον). Αἴτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τὸ Νεκρώσιμον· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα...» (Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν Παρακλητικὴν, τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ εἰς τὸν πλ. ἀ΄ ἤχον ἢ εἰς τὸ Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).

- Αἶνοι:** Τὰ 4 Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. ἀ΄ ἤχου: «Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ βασιλέως τῶν οὐρανῶν...» (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριψιδίου).
- Δόξα:** Τὸ Νεκρώσιμον· «Σὺ ἔπλασάς με Κύριε...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ μετ' αὐτὸ Θεοτοκίον: «Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...».
«**Σοὶ Δόξα πρέπει...**».
- Δοξολογία:** (Χῦμα), καὶ τὰ Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ πλ. ἀ΄ ἤχου· «Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ...».
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς...».
«Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...», «Μνήσθητι Κύριε...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἐβρ. γ΄ 12-16).
- Εὐαγγέλιον:** Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. ἀ΄ 35-44).

Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

- Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
«**Εἶδομεν τὸ φῶς...**».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ τὰ Τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...» καὶ γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...».

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπικὴ Διάταξις ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τοῖς Σάββασι Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινὸν ΣΤ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» 4.
Δόξα: Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσιε τρισμάκαρ...».
Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου: «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
Καὶ νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
Ἀπολυτίκια: «Νῦν ἀπολύεις...», **Τρισάγιον**
 Τὸ Ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' ψαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...». Καὶ νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἱεράρχου.
Ἄπὸ γ' Ὠδῆς:	Τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τὴν πλάνην κατέφλεξας...», Δόξα, Καὶ νῦν «Ταχὺ δέξιαι Δέσποινα...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου...», Δ' Ὠδὴ «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ ΣΤ' Ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τοῦ Ἱεράρχου «Χαίρε Πατέρων καύχημα...» καὶ τὸ ὅμοιον Θεοτοκίον «Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἐβρ. α' 10 – β' 3)

- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β΄ 1-12).
- «Ἐξαιρέτως»:** «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...».
- «Εἶδομεν τὸ φῶς...» καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις...». Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».
- Ἄντι Κοντακίου:** Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ πλ. β΄ ἤχου.
- Ἀπόλυσις:** (μικρά): «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

- Ἑσπέρια (Στίχοι 10):** Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ πλ. β΄ ἤχου «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι...» 4 (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...» 3 καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια (13ῃ Μαρτ.) «Λόγω τὰ πάθη πανόλβιε...» 3.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Χαίροις οἰκουμένης καύχημα...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Μέγα Προκειμένον: «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου...».
- Ἀπόστιχα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Χαλινοὺς ἀποπτύσας...» (δῖς) καὶ τὸ Μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ)
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τοῦ Τριωδίου «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, «Θεοτόκε Παρθένε...» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

14. ΤΡΙΤΗ. Βενεδίκτου ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρετανίας, Μανουήλ τοῦ ἐκ Σφακίων νεομάρτυρος.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀριστοβούλου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας...» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Ἱερεῖα ἔμφυχα...» (ἅπαξ).

2. Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου ἀυγάσματα...».

3. Τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου (16ῃ Μαρτίου) «Κύριε σὺ τὸ ἀσθενές...» εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τοῦ Μηναίου «Κύριε, δέξαι τῆς Μητρούς...».

Εἵσοδος καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδοῦλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Πατρικίου ἐπισκόπου Ἀρμαχίας, ἀνακομιδῆ λειψάνων ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Ἱατροῦ.

Τῷ πρωῷ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκη ἀπέστη...» (δὶς).

2. Τὰ 4 Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
3. Τοῦ Μηναίου (18ῃ Μαρτ.)· «Ὡς ἀστὴρ ἀνατέταλκας...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ πλ. β' ἤχου: «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου: «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Γ' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου· «Νέαν ἔδειξε κτίσιν...» (Ν – Σ) Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα...».

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (11 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...», Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν· «Ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας...» (Ἑβρ. ι' 32 – 38). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευῖν...» (Μάρκ. β' 14 – 17). Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω...».

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.

Ἦχος βαρὺς, Ἑωθινὸν Ζ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου §§ 38 – 40)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀπαρχὰς...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου· «Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου: «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τοῦ Τριωδίου· «Ὁ συμμαχήσας Κύριε...».
«**Νῦν ἀπολύεις...**», **Τρισάγιον**
- Ἀπολυτίκια:** Τὸ ἀναστάσιμον: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...», Καὶ νῦν· τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν· τὸ τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν...» (δίς).
- Τὰ **Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται**. Μετὰ τὰ καθίσματα ἀμέσως μικρὰ συναπτῆ, καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τὸ ὄνομα...». Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ φαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρί-

- ας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Μόνον ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχων εἰς τὸ ἀ΄ Τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τὰ ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καὶ νῦν.
- Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται...», «Σήμερον τὸ Προφητικόν...», Δόξα· «Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον...», Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ὁ Θεϊότατος προετύπωσε...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετ' αὐτὴν ἡ Καταβασία· «Ἦ Μητερ Παρθένε...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τὸ Ζ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον...», τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν Τίμιον...», καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Τὸ ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην...».
- Καὶ νῦν:** «Ἐπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη εἰς ἥχον δ' (ἄγια).

Εἰς τὸ ἄσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστερὰν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται φάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν Τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ηὔτρεπισμένου μετὰ βασιλικῶν καὶ εὐόσμων ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ηὔτρεπισμένον, καί, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, φάλλει τό «Σῶσον, Κύριε,

τὸν λαόν σου». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐὰν χοροστατῆ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, φάλλων: «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν...». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. (Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τὰ ἄνθη εἰς τοὺς προσκυνοῦντας τὸν Σταυρὸν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὰ Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιόν...». Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τὸ «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
- Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
- Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς Τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
- Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
- Καὶ ποιῆσον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
- Ἀντὶ Τρισαγίου:** «Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς Γ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἐχοντες Ἀρχιερέα Μέγαν...» (Ἐβρ. δ΄, 14 - ε΄, 6).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Γ΄ Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. η΄, 34 - θ΄, 1).
- «Ἐξαιρέτως»:** «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε».
- Ἀντὶ «Εἶδομεν τὸ φῶς»:** «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα: «Σῶσον Κύριε...».
- Κοντάκιον:** «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά): «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

- Ἑσπέρια:** 1. Τὰ 4 Κατανυκτικὰ τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός...» (ζήτησι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).
2. Τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἔκουσίως...».
3. Τὰ τοῦ Μηναίου «Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον...» (20ῆ Μαρτ.) 3.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τοῦ Μηναίου· «Μετανοίας τὸ ἄριστον...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
- Ἀπόστιχα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα...» (δίς) καὶ τὸ Μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῶ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων, τῶν ἐν Ἀμινσῶ ἑπτὰ γυναικῶν μαρτύρων, Μύρωνος καὶ Κλαυδίας μαρτύρων, Κουθβέρτου ἐπισκόπου Λίντισφαρν Βρεττανίας.

Σημειώσεις: Σήμερον, ὡς καὶ τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, εἰς τὴν Α΄ Ὁραν, ἀντὶ τοῦ «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον...» λέγεται τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δὲ τὰς Ὁρας, μετὰ τὸ Τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν...», Κοντάκιον λέγεται τὸ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καὶ Δομνίνου μαρτύρων, Μιχαὴλ τοῦ ἐκ Γρανίτσης νεομάρτυρος.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλείου ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας καὶ Καλλινίκης μάρτυρος.

Σημειώσεις:

1. Εἰς τὴν Α΄ Ὁραν ἀντὶ τοῦ «Τὰ διαβήματά μου...» λέγεται: «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δὲ τὰς Ὁρας Κοντάκιον λέγεται τὸ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...», καθὼς καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ.
2. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὰς αἰτήσεις τῶν

Κατηχουμένων λέγονται και αἱ αἰτήσεις καθὼς και ἡ Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι πρὸς τὸ φῶσιμα...» κλπ.

Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου και τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ἑσπερινὸς και Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος...» και «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς...» και τὸ Μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει...».
2. Τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι...».
3. Τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου (23ῆ Μαρτ.) «Ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος...» εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα και ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Νίκωνος ὀσίου και τῶν σὺν αὐτῷ 119 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ, Λουκᾶ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Τῷ πρωΐ: Τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου και τῶν Ὁρῶν ὡς προδιεγράφησαν ἀνωτέρω. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ὁρῶν φάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς (ἄνευ Εἰσόδου). Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια:

Ἐκ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια· «Σῶτερ ὁ ἀληθὴς γλυκασμός...», «Λόγε ὁ ἀπλωθεὶς ἐν Σταυρῷ...», «Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν...» (Πέμπτη Δ' Ἑβδ. Νηστειῶν) και τὰ 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου· «Κεκρυμμένον μυστήριον...» (24ῆ Μαρτ.).

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τὸ Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...».

«Φῶς ἰλαρόν...», «Ἑσπέρας» και τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου (Πέμπτη Δ' Ἑβδ. Νηστειῶν) μετὰ τῶν Προκειμένων αὐτῶν. «Καταξίω-

σον...», τὰ Πληρωτικὰ καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Κεφαλοκλισίας.

Ἀπόστιχα: Ἐκ τοῦ Τριωδίου (Πέμπτη Δ' Ἐβδ. Νηστειῶν) «Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ...» (δίς) καὶ τὸ Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».

Δόξα, Καὶ νῦν: Προεόρτιον· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Ὁρθρου 24ης Μαρτ.).

«**Νῦν ἀπολύεις...**», **Τρισάγιον.**

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς παγκοσμίου...» καὶ τὰ Τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...». Ἀπόλυσις.

Τὸ Ἑσπέρας: Τελεῖται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Σημείωσις: Σήμερον δὲν τελεῖται Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὠρῶν ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν Ἀπολυτίκιον, μετὰ τὸ α' Τρισάγιον ἀντὶ τοῦ «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», λέγομεν τὸ Προεόρτιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», μετὰ τὸ γ' Τρισάγιον ἀντὶ τῶν Νεκρωσίμων Τροπαρίων «Μνήσθητι Κύριε...» λέγομεν τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καὶ μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» γίνεται Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...».

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν Βασιλικὴν Ἀκολουθίαν ὁ Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...» τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», Δόξα, Καὶ νῦν· τὸ αὐτό.

Καθίσματα: Σταυρώσιμα (βαρέος ἤχου) τῆς ἡμέρας (Παρασκευῇ πρωΐ) (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου)· «Πυρὸς φωτεινότερον...», Δόξα, Καὶ νῦν· Σταυροθεοτοκίον «Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν...» καὶ τοῦ Τριωδίου ἐπίσης τῆς ἡμέρας (Παρασκευῇ Δ' Ἐβδ.) «Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρόν...» κατὰ σειράν.

- Ν΄ φαλμός:** (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...», «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...» καὶ αἱ Ῥδαί.
- Κανόνες:** Ὁ προεόρτιος Κανὼν (24ης Μαρτίου): «Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι...» μετὰ τῶν Τριωδίων τῆς ἡμέρας.
- Ἀπὸ γ΄ Ῥδῆς:** Τὸ προεόρτιον Κάθισμα: «Σήμερον ἅπαντα κτίσις...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ῥδῆς:** Τὸ Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καὶ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ἡ΄ Ῥδὴν ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τοῦ β΄ Τριωδίου: «Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ...» καὶ εὐθὺς στιχολογεῖται ἡ
- Τιμιωτέρα:** Καὶ ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ΄ Ῥδῆς: «Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς...».
- Ἐξαποστειλάριον:** Τὸ προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια...».
«**Σοὶ δόξα πρέπει...**» καὶ ἡ **Δοξολογία χῦμα.**
Ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικὰ κλπ.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῆς ἡμέρας (Παρασκευῇ Δ΄ Ἐβδ.) «Ὁ τῆς ἀληθείας ἔξεταστής...» (δῖς) καὶ τὸ Μαρτυρικόν: «Τίς οὐκ ἐξίσταται ὀρών...» ἅπαξ.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Προεόρτιον τοῦ Μηναίου: «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
«Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...». Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ ᾠραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ προεόρτια. Μετὰ τὴν Στ΄ ᾠραν γίνεται ἀπόλυσις. Ἡ Θ΄ ᾠρα θὰ ἀναγνωσθῇ πρὸ τοῦ Ἐσπερινοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἐθνικὴ Ἑορτή.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. ΙΒ΄ § 36)

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**Προοιμιακὸς**

- Ἑσπέρια:** Τὰ τρία Στιχηρὰ Προσόμοια «Βουλὴν προαιώνιον...» εἰς 6.
Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῷ ἔκτω μηνί...» μετὰ τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ στίχων διὰ τὰ δύο τελευταῖα.
Δόξα, Καὶ νῦν: «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».
 Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ...» καὶ ἀναγιγνώσκεται ἡ Δ΄ Στάσις (Τ – Ω, Α) τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου. «Τῆ ὑπερμάχῳ...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον...» (τρὶς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία «Περὶ τῆς ἀπολύσεως ἐν γένει» § 16).

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καὶ ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ**Ἐξάψαλμος**

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρὶς)
Καθίσματα: Τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρὰν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

- Ἀναβαθμοί:** Τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
- Στίχος:** «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** Τῆς ἐορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56)
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καὶ νῦν: Τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τὸ ιδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζήτηι εἰς τὴν Λιτήν).
- Κανών:** Τῆς ἐορτῆς, ἄνευ στίχου.
- Ἄπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Κάθισμα: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
- Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς: «Τῇ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου...», ὡς εὔρηται ἐν τῷ Μηναίῳ (ὠδὴ α΄: «...ταύτης τὴν σύλληψιν», ἡ δ΄: «Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ...» ἢ στ΄ «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἡ ἡ «Ἄκουε κόρη...»).
- Ἄντι Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ ὠδὴ τοῦ Κανόνος μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου: «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην...» πρὸ τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καὶ νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τὰ δύο τῆς ἐορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καὶ «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
- Αἶνοι:** Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἐορτῆς «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καὶ ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

- Ἀντίφωνα:** Τῆς ἐορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Θεὸς τὸ κριμὰ σου τῷ Βασιλεῖ δός,
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Ἰῶ τοῦ
Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν, καὶ
οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ
ὠσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
- Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐ παρασιωπήσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
δικαιοσύνην καὶ πλῆθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ δι' ἡμᾶς
σαρκωθεῖς...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενῆς...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
- Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

«Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

Εἰσοδικόν:

«Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.»

Ἀπολυτίκιον:

«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον.

- Ἀπόστολος:** Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἐβρ. β' 11-18)
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ...» (Λουκ. α' 24 - 38)
- «Ἐξαιρέτως»:** «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».
«Εἶδομεν τὸ φῶς...».
- Ἀπόλυσις:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν φάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατὰ τὴν κατωτέρω τυπικὴν διάταξιν:

- Ὁ Διάκονος:** «Εὐλόγησον Δέσποτα».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς:** «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».
- Ὁ Α' Χορός:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον».
- Ὁ Β' Χορός:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τά νικητήρια».
- Οἱ Χοροί:** Τὴν Δοξολογίαν (στίχοι).
- Ὁ Διάκονος:** «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
- Ὁ Α' Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
- Ὁ Β' Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν ἀδελφότητος».
- Ὁ Α' Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β' Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἄερα ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ

- εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος κατὰ τοὺς ἔθνικοὺς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός:** «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερεύς:** «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος:** «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Α΄ Χορός:** «Κύριε ἐλέησον».
- Ὁ Ἀρχιερεύς**
ἢ ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραὴλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακροαίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλη καὶ θαυμαστά ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός Σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠὐλόγησας τὸν ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρούρει ἀεὶ τὸ εὐλογημένον ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτὸ διατήρει καὶ στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατριδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρὰ Σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον

ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σὲ καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Ὁ ἐντεταλμένος:** Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεύς: Τὴν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός: Τὸν Ἐθνικὸν Ὑμνον.
Ὁ Χορός: «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεύς: «Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη τοῦ ἡμῶν...».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου ὀσίου, συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Η'.

Σημειώσεις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. Η' § 24 – 25)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...».
Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 4, τῆς Ἑορτῆς «Βουλὴν προαιώνιον...» 3 καὶ τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26η Μαρτ.).
Δόξα: Τῆς ἐορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί...» (ζήτηε τῇ 25ῃ Μαρ- τίου εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας). «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...». Δόξα, Καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ... καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, τὰ Τρι-
αδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον
τῆς σωτηρίας...». Ἀπόλυσις.

(Τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν θὰ τελεσθῶσι τρεῖς Προηγιασμένοι Θ. Λειτουργίαι)

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...»· Τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...». Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (Ὁρθρος 25ῆς Μαρτίου).

Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καὶ
ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρί- ας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπρα- γμένων...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (25ῆς Μαρτίου).
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Τὰ Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Ὁ μέγας Γα- βριήλ...» καὶ· «Τῶν Ἀσωμάτων λειτουργός...» 26ῆ Μαρτ.).
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Ἡ' Ἀναστάσιμον «Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀγγελικῶν Δυνάμεων...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Γαβριὴλ ὁ μέ- γιστος ὁ νοῦς...» 4 (Ἑσπ. 26ης Μαρτ.). (ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καὶ νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...»
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ἵπερμάχῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμε- νος...» (Ἑβρ. στ' 13 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Ἄνθρωπός τις προσῆλ- θε...» (Μάρκ. θ' 17 - 31).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τὸ φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...».
Κοντάκιον:	«Τῇ ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** 1. Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην...» 4 (ζήτηει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).
 2. Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγίστους ἐν καιρῷ...» 3.
 3. Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου (27ῆ Μαρτ.) «Ἰουδαίων φρουάγματι...» 3.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ Θεοτοκίον: «Μετανοίας τὸ ἄριστον...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ τὸν ἀμπελῶνα...» καὶ «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθὼς καὶ τὸ Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τὸ Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς καὶ τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη καὶ Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου.

28. ΤΡΙΤΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίω, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων, Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς.

Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὄρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: 1. Ἀπὸ τοῦ Στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω...»

τὸ Ἰδιόμελον· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν...» (δίς).

2. Τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικὸν «Εἶ τις ἀρετή...» (ἄπαξ).

3. Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Κύριε σὺ τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς σου...».

4. Τὰ κατ' ἀλφάβητον 24 Στιχηρὰ Προσόμοια· «Ἄπας ὁ βίος μου...», ὅλα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τὸ Προσόμοιον Θεοτοκίον «ᾠ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλονται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καὶ ὁ Κανὼν εἰς τὴν ὀσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ τριῶν Τροπαρίων (τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης, Τριαδικὸν καὶ Θεοτοκίον). Μετὰ τὴν Στ' ᾠδὴν φάλλεται τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Εἶτα αἱ Ζ', Η', καὶ Θ' ᾠδαί. Ἐν τέλει τῆς Θ' ᾠδῆς φάλλεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς. Τὸ Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ τοῦ Ἀποδείπνου· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα», «Ἵπερένδοξε ἀειπάρθενε», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ» καὶ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», μετὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ· «Εὐξόμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ «Πάντων προστατεύεις».

30. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἰωάννου ὀσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος, Εὐβούλης μητρὸς ἁγίου Παντελεήμονος, Ζαχαρίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Κορίνθου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 46, 47)

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: Ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι (Μεσονυχτικοῦ, Ὅρθρου καὶ Ὁρῶν) τελοῦνται ὡς ἔχει προδιατυπωθῆ ἐν τῷ παρόντι.

Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν ψάλλονται τὰ Ἀποστολικὰ Καθίσματα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» (ἴδε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν λέγονται τὰ μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τοῦ Κανόνος Καθίσματα· «Φωστῆρες θεαυγεῖς...».

Εἰς ὅλας τὰς Ὁρας μετὰ τὸ Τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν...» ἀναγιώσκεται τὸ Κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...».

Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακὸς – Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην...» (δίς).
2. Τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
3. Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Ἠλούμενος Κύριε, Σταυρῶ ... ».
4. Τὰ στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου (31η Μαρτ.)· «Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε...» εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἥλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος. Ὑπατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Γαγγρῶν, Ἀκακίου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς τοῦ ὁμολογητοῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 49, 50)

Τῷ πρωΐ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὅρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακὸς – Τὰ «Πρὸς Κύριον»

Ἑσπέρια(6):

1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ...» (δίς).
2. Τὸ Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...» (ἄπαξ).

3. Τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Βουλὴν προαι-
ώνιον...».

Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Αναγινώσκει-
ται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τὸ Τροπάρι-
ον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» δις ἀργὸν καὶ ἅπαξ σύντομον. Εἶτα ἀνα-
γινώσκειται ἡ Α' Στάσις (Α-Z) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Α' καὶ
Γ' Ὠδαὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου· «Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου» εἰς 6
τροπάρια ἐκάστη Ὠδὴ μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς»
εἰς τὰ 4 πρῶτα καὶ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ 2 τελευταῖα καὶ αὖθις ὁ Εἰρμός.
Ἀκολουθῶς τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Β' Στάσις
(Η-Μ) τῶν Οἴκων. Εἶτα ψάλλονται αἱ Δ', Ε' καὶ Στ' Ὠδαὶ τοῦ Κανόνος. Ἐν
συνεχείᾳ τό «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκειται ἡ
Γ' Στάσις (Ν-Σ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ', Η' καὶ Θ' Ὠδαὶ
τοῦ Κανόνος. (Κατὰ τὴν Θ' Ὠδὴν γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ). Εἶτα τό
«Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Δ' Στάσις
(Τ-Ω καὶ Α) τῶν Οἴκων. Τὸ Τρισάγιον. «Τῇ ὑπερμάχῳ» (χῦμα). «Κύριε
ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν
«Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς»
καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε...», «Καὶ δὸς ἡμῖν...»,
«Ὑπερένδοξε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...».
Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ
τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».